

постоянното му мястоожителство). Тодоръ Бъчваровъ бѣше единъ отъ рѣдките сливенци, като образецъ на енергия и инициатива. Сега покоенъ.

Единъ отъ забравените сливенци, който слѣдъ редица приключения е миналъ извѣстенъ стажъ отъ българския журнализъмъ, е *Пекаревъ*, по-рано Фурнаджиевъ, редакторъ на „Земледѣлческа Борба“ и водителъ на земледѣлциѣ прѣзъ врѣме на Дуранъ — Кулашкиѣ събития (1900 г.).

Между останалите, родомъ отъ Сливенъ военни, които сѫ боравили и боравятъ съ перото по военните науки, сѫ: бившиятъ майоръ отъ генералния щабъ *Божко Икономовъ*, по едно врѣме редакторъ на „Военния Журналъ“, произведенъ въ чинъ генералъ, сега покоенъ; бившиятъ началникъ на школата за зап. офицери въ Княжево, бившъ воененъ министъръ и главнокомандуващъ *Жековъ*, сътрудникъ на сѫщия журналъ и минаващъ за единъ отъ способните наши офицери; бившиятъ воененъ инженеръ — полковникъ *Тодоръ Бояджиевъ*, сѫщо родомъ отъ Сливенъ, сътрудничалъ въ „Инженерно-архитектурното“ списание; починалъ.

Общественниятѣ начинания на сливенци.

Въ широка смисъль на думата, подъ общественни начинания трѣбва да разбираме всички инициативи, били тѣ отъ духовенъ, политически или строго общественъ характеръ (сдружавания, театъръ, клубове и т. н.).

Едни отъ най-интересните общественни начинания въ Сливенъ сѫ организирани при Сливенското читалище публични четения или сказки. Тия сказки бѣха обѣрнали читалището на храмъ на науката, дѣто всѣки гражданинъ тичаше за духовна храна. Не липсваха слушатели дори отъ чужда народностъ — евреи и арменци. По важните сказки, дадени отъ читалището прѣзъ десетгодишния периодъ отъ 1868 г. до освобождението (1878 г.), сѫ слѣдните:

Иванъ А. Икономовъ — За личната свобода (1869)

Петъръ Ивановъ, учителъ. — За храната на човѣка и млѣкопитающите (1871).

Стейфонъ Д. Кювлиевъ, току-що свѣршилъ медицина въ Букурещъ. — Анатомия и физиология на човѣка. (Сказката се придружавала съ обяснения върху анатомически карти, 1872).

Г-ца Зюмбуля Ив. Талимова, учителка. — Върху „Диетиката“ (1872).

Василь Д. Стояновъ, книжовникъ. — а) За възникването на Бълг. Книжовно дружество въ Браила; б) За живота и дѣйността на Иосифъ Шросмайеръ, хърватски епископъ (1873).